

(מיני)

אצות השל

הנני פונה אליו בקובץ התקנות הכולל של חוקי המבחן
 ומצטרפת בקשתה בענין יום הכיבוש עם חשש צ"ה
 שנים רבות אני סובלת מהצמרת יום הכיבוש עם
 יום התשנ"א. מאז שבש"ס יום הכיבוש נהפך לשבוע
 א"ש (שנ"ב) כמעט 20 שנה... הכאב של א"י יבוא
 להצטרף לשמחת היום והאסף לכאב האובדן. הני
 [redacted] נפל במשחמת יום הכיבוש.
 הוא חלק עם יצא אלו-רודף וקבל את אג המושג עם
 "ג'עו" אומץ עם "לפני" יום הצמרת היה חלק גדול, חלק
 שחוקר לשמו בן. הוא לא היה סובל שגופו אובד עיון
 אבד. ע"כ אני מרגישה שעל עצמת כדור אר א"י
 מסוגלת לעבור מצב שמחה, כאילו באמצעות העיבוד
 עם כבוד?

חובן שפונה עם הקצת מה של יום הכיבוש ועל
 חס ועלילה עם הלל יום הצמרת! אם היו נתתי
 140 יום - יומ"ק עמי קצת בן שני היום, זה היה עוצר...
 במקוה עם התפלות בירושלם והבוב רב

עדי גוי

משרד התקנות
 לטובה
 8718
 22-07-1953

5/1-80
5/1-80

עוזי ברעם
שר התיירות

י"ז אב תשנ"ג
ת.93-668

לכבוד
הגב' [redacted]
[redacted]

שלום רב,

אני מודה לך על מכתבך.

קשה לי להשיב לך באורח לקוני על מכתב כה כואב שנחצב מליבך.

אני רואה פנים לכאן ולכאן. לא פעם שמעתי הורים שכולים שאמרו שרק ביום זכרון הצמוד ליום העצמאות ניתן גם לציין את השכול וגם להצמיד לשכול את הקוממיות.

דעתך חשובה בעיני, ואינני מהסס לשקול דיון מחודש על נושא זה. אבל עלי לבדוק דעתם של ארגונים כ"יד לבנים" או הארגון של אלמנות ויתומי צה"ל שאמורים לנסות ולהביע עמדה לאחר ברורים פנימיים.

שנוי מועד יום הזכרון איננו יכול להעשות אלא לאחר שקול דעת רב ומעמיק. דעתך נחשבת בעיני אבל בשלב זה היא דעת יחיד, שחושב שהזוג בין יום הזכרון ליום העצמאות פוגם בתחושתן של משפחות אבילות.

ב ב ר כ ה ,
[Signature]
עוזי ברעם
יו"ר הועדה לסמלים וטקסים